

De geschiedenis van de Nederlandse Jumbo Run (of: hoe het eigenlijk allemaal begon).

In nummer 38 (jaargang 1963) van het blad Motor viel op pagina 918 te lezen: "Elk jaar bezorgt de Engelse Antelope Motorcycle Club uit Coventry een aantal gehandicapte kinderen een fijne dag. Op een van de eerste zondagen in september wordt namelijk jaarlijks de z.g. "Jumbo Run" gehouden, een colonne-rit van zijspancombinaties van Coventry naar het dierenpark van Dudley en terug met deze kinderen als passagiertjes. Dit jaar nemen in totaal 140 combinaties aan deze liefdadigheidsrit deel."

Tot zover dit citaat. De olifant in deze Dudley Zoo heeft kennelijk een diepe indruk op de kinderen gemaakt want zijn naam is sindsdien aan het evenement verbonden. Dit artikel lezende, moet de heer Th.J. Kranenburg, een fervent zijspanrijder uit Barneveld, gedacht hebben: "Wat daar in Engeland kan, moet ook in Nederland mogelijk zijn." Hij toog aan het werk en kreeg voor elkaar dat in de rubriek Cocktail van nummer 45 van het blad Motor (jaargang 1963) het onderstaande artikel werd geplaatst:

Het artikeltje levert verheugende reacties op, zo schrijft de redactie van het blad Motor een paar edities later: "Gebleken is, dat al meer zijspanrijders met een dergelijk plan hebben rond gelopen, terwijl er ook een motorclub is, die plannen in dezelfde richting koesterde. Dit alles is zeer hoopgevend en wijst erop, dat er enthousiasme voor het houden van een "Jumbo-rit" met gehandicapte kinderen onder de Nederlandse zijspanrijders aanwezig is."

Weer een paar edities van het blad Motor later, nu nummer 11 van jaargang 1964 (pagina 244), verschijnt het volgende redactionele artikel:

1964

U herinnert zich ongetwijfeld nog ons bericht van enige tijd geleden, waarin wij schreven over het initiatief van de heer Th. J. Kranenburg in Barneveld om — naar analogie van een succesvolle Britse organisatie — in ons land een uitstapje te houden met gehandicapte

MOTOR

kinderen. Daarvoor werd de medewerking van zijspanrijders gevraagd en een groot aantal heeft zich hiervoor aangemeld.

De heer Kranenburg schreef ons, dat aan de voorbereiding van dit evenement hard gewerkt wordt. Natuurlijk zijn er moeilijkheden te overwinnen, maar er wordt vast op gerekend, dat deze „Jumbo-Run” gehouden zal worden. Er hebben zich 54 zijspanrijders aangemeld. Contact is opgenomen met een inrichting voor gehandicapte kinderen in Nijmegen (géén polio-patiëntjes, maar kinderen die een of meer ledematen missen doch verder gezond zijn). Grote medewerking is aangeboden door de motorclub „Keizer Karel”, die o.a. voldoende solo-rijders ter beschikking zal stellen voor het verrichten van ordonnansdiensten.

De datum is nog niet definitief. Het zal vermoedelijk midden juli worden op een zaterdag of zondag.

Bij Motorclub „Keizer Karel” vond de Barnevelder de heer J. Bouwhuis aan zijn zijde om de plannen verder uit te werken. Er werd geprobeerd de rit onder auspiciën van de Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging (KNMV) te laten verrijden maar het bestuur van de vereniging voelde daar niet veel voor. Er wordt wat heen en weer geschreven, plannen mochten ten overstaan van het dagelijks bestuur van de vereniging worden toegelicht, maar dit veranderde uiteindelijk niets aan het standpunt van het bestuur. Dit had inlichtingen ingewonnen bij medische- en verkeersdeskundigen en deze hadden kennelijk negatieve adviezen uitgebracht. „Op grond hiervan zal het u begrijpelijk voorkomen dat het Dagelijks Bestuur het aanvankelijk U bekende ingenomen standpunt zal handhaven, hetgeen betekent dat U geen toestemming wordt verleend de zgn. „Jumbo-Run” onder auspiciën van de K.N.M.V. te organiseren”, zo schrijft het bestuur in zijn brief van 24 maart 1964. Jammer natuurlijk, medewerking van bepaalde autoriteiten zou wat makkelijker zijn geweest als het wèl onder de vlag van de KNMV had gekund, maar het was voor beide heren beslist geen reden bij de pakken neer te gaan zitten. Integendeel zelfs, zoals uit het bovenstaande artikel uit het blad Motor blijkt, want er zijn al contacten gelegd met de St. Maartenskliniek in

Nijmegen en de geneesheer-directeur en de directrice hebben het aanbod van het motorruitje dankbaar geaccepteerd. Een zekere zuster Josine was hier een dragende kracht. Vanuit Motorclub "Keizer Karel" worden ordonnansen toegezegd, een lid van deze club biedt een bus aan voor het vervoer van verplegend personeel en een ander lid komt met een vrachtwagen voor het vervoer van de invalidenwagentjes op de proppen.

Medewerking voldoende om nu daadwerkelijk de uitnodigingen te gaan versturen naar in ieder geval de motorrijders die positief gereageerd hebben op de oproepen in het blad Motor.

De uitnodiging voor de eerste rit in 1964:

"Waarde sportvrienden,

Alweer moest het even duren voor u nader nieuws over onze Jumbo-Run 1964 kon worden medegedeeld. Maar nu is het dan ook raak!

De tocht wordt niet verreden onder auspiciën der K.N.M.V. Dat betekent dus dat deze tocht geheel particulier initiatief blijft. Wij hebben thans echter zoveel hulp van ordonnansen en politie, dat dit bezwaar grotendeels is weggevallen.

De tocht is nu vastgesteld op ZATERDAG 11 JULI a.s. We ontmoeten elkaar daar + uurtje voor de start - ter kennismaking en misschien nog enkele spelregels – plus ontvangst door de St. Maartenskliniek. Nadere bijzonderheden over de komst naar Nijmegen vindt u in bijgaande richtlijnen.

Op advies van "Veilig Verkeer" en Politie gelieve u van deze richtlijnen goede nota te nemen. Dit, omdat deze tocht echt wel iets anders is, dan een normaal ritje naar een wedstrijd, een toertochtje of wat dan ook.

U vindt onderaan een invulstrook. Wilt u deze s.v.p. zo spoedig mogelijk invullen en terugzenden? Hierbij wordt opgemerkt⁹ dat indien u niet voor uw passagier bent verzekerd, wij voor deze verzekering gaan zorg dragen. Deze kosten zijn collectief goedkoper en komen dus niet voor uw rekening. Wij willen nl. alle mogelijke risico's zo klein mogelijk houden. Ook de poncho's, die wij voor de passagiertjes hebben gekocht, komen voor onze rekening; we hebben dus echt ons best gedaan voor u de kosten zo laag mogelijk te houden.

Wij vragen dus om spoedige terugzending van de invulstroken, omdat aan de hand hiervan nog diverse zaken dienen te worden geregeld.

Als uw aanmelding binnen is, rekenen wij op u want u moet goed beseffen, als u 11 juli dan tòch verstek laat gaan, moet er een verdrietig kind achterblijven!

Nog iets over de richtlijnen. U leest daarin iets over paraplu's meenemen. Voor een spatje behoeven we voor onze passagiers niet bang te zijn; een zijspanpassagier is nu eenmaal, mits voorzien van windscherm, behoorlijk beschermd. Maar een zomerse onweersbui behoort nu eenmaal tot de mogelijkheden en we mogen onze jongens nu eenmaal niet drijfmat weer afleveren!

U behandelt uw passagier als een normaal iemand van zijn leeftijd. Ze zijn weliswaar gehandicapt, dus u bemerkt vlug genoeg, of er bij in- en uitstappen geholpen moet worden, doch overigens zijn er verschillende bij, die verbazend handig zijn. Geestelijk zijn ze volkomen normaal.

Hebt u nog opmerkingen op de richtlijnen of ander commentaar, schrijf ons rustig. We weten drommels goed, dat er bij iedere organisatie fouten kunnen voorkomen; we houden ons dus aanbevolen!

Met vr. sportgroeten,

J. BOUWHUIS, Bothastraat 4, Nijmegen.

TH.J. KRANENBORG, Langstraat 52 | Barneveld.

Hierlangs afknippen

Ondergetekende (met blokletters invullen s.v.p.):.....

adres:straat.....

nr. te.....

zal op 11 juli a.s. om..... uur te Nijmegen zijn, teneinde deel te nemen aan de JUMBO-RUN NEDERLAND 1964.

Hij/zij heeft wel/niet een passagiersverzekering lopen.

Handtekening:”

Deze uitnodiging leverde 54 aanmeldingen op; 2 rijders konden door pech de start niet bereiken zodat de eerste Nederlandse Jumbo-Run verreden werd met 52 zijspannen. En nat dat het was tijdens deze eerste run. Een zekere Aad v. W. schrijft er op bladzijde 4 van het Clubbericht juli/augustus van M. & A.K.C. “Rotterdam-Zuid” het volgende over: “Het regende nog steeds en nu ook harde wind daarbij. Tijdens de pauze werd door het org. Comité der Jumbo-Run aan onze kleine gasten de vraag gesteld om naar Nijmegen terug te keren wegens het zeer slechte weer. Vol verontwaardiging werd dit door de nieuwbakken zijspanrijdertjes afgewezen. De stemming was uitstekend, ze wilden ondanks alles niet terug.”

En een eindje verder in dit verslag, met de blik al op de toekomst gericht:

“Na nog diverse toespraken en dankwoorden werd door het Organisatie-comité en de rijders besloten, gezien de zeer geslaagde dag en het enthousiasme der patientjes en rijders, dat de eerste Jumbo-Run-Nederland levensvatbaarheid bezat en voor een jaarlijkse herhaling in aanmerking zou komen. Tegen 8 uur namen allen afscheid van allen en werd de reis huiswaarts aanvaard naar woonplaatsen in alle delen van het land, zodat velen nog diep in de nacht thuis kwamen. En het regende nog steeds....!”

Twee “sfeerbeelden” van deze eerste run:

Ondanks alle nattigheid, was er een stevige basis gelegd voor een vervolg. Niet in de laatste plaats door het enthousiasme bij de mensen van de St. Maartenskliniek. Zuster Josine verwoordde dit zo: “Deze rit kan óók in Nederland, zélf s onder natte omstandigheden, gerust plaatsvinden. Door de kinderen weet ik nu zelf, wàt zijspanrijden is!!!!”

Voor alle betrokkenen was het duidelijk dat het niet bij één rit kon blijven. Het organiserende comité heeft al weer vrij snel de hoofden bij elkaar gestoken en in die tijd was het gebruikelijk de rijders van informatie te voorzien door middel van zg. “mededelingen”.

De eerste mededelingen voor de rit in 1965:

“JUM80- RUN 1965

Sportvrienden,

1964 was nog niet ten einde, of wij hadden de hoofden al weer bij elkaar gestoken voor de J.R. 1965.

Natuurlijk verzoeken we u in de eerste plaats weer om nee te doen, doch er komt een vraag bij: Wij kunnen nog meer zijspanrijders gebruiken en willen daarom een propaganda-blaadje laten drukken en dat onder zijspanrijders verspreiden. Diegenen onder u, die dus over één of meer adressen beschikken, kunnen deze blaadjes aanvragen, dan wel ons de adressen doorgeven. Deze propagandastukjes mèt invulstrook zijn plm. eind februari gereed.

We hebben de lijst patiëntjes, die dit jaar met ons zijn uitgeweest, van de St. Maartenskliniek ontvangen, maarrrr volgens ons kunnen de nummers niet geheel kloppen met onze zijspannummers. Dat is natuurlijk wel jammer, doch helaas niet meer te achterhalen. Natuurlijk verzorgen we dit in 1965 anders, zodat u dan de juiste naam van uw patiëntje wel weet.

Gezien de prettige ontvangst, die we in Nijmegen hebben gehad, stellen we ons voor ook de Jumbo-Run 1965 met patiëntjes der St. Maartenskliniek te verrijden. Organisatorisch ligt dit natuurlijk ook veel gemakkelijker.

Wij willen echter ook graag weten, hoè de rijders hierover denken; misschien hebt u trouwens nog meer tips, die voor de J .R., 1965 van belang kunnen zijn.

Hebt u dus iets op uw hart, klim gerust in de pen en laat het ons weten. In een 2e circulaire kunnen we dan meedelen, wat voor nieuws er uit de bus gekomen is, en of de suggesties kunnen worden gerealiseerd.

Verder kunnen we u nog berichten, dat getracht zal worden contact op te nemen met onze Engelse zuster-organisatie, de oorspronkelijke JUMBO RUN dus. Mocht dit iets positiefs opleveren, dan hoort u er beslist meer over.

Ook kunnen we nog enkele adressen gebruiken van bedrijven of personen, die we zouden kunnen benaderen voor een financiële bijdrage. U hoeft dus zelf niet te gaan aankloppen (het mag wel), maar u kunt dus de adressen aan ons doorgeven, mits er natuurlijk een redelijke kans op succes aanwezig is. Wij willen ons nl. in 1965 gaarne iets beter geldelijk gesteund weten'!

WIJ ZIJN ALWEER BEGONNEN MET DE JUMBO-RUN1965 EN ROEPEN U OP ALS ONZE OUDE GETROUWEN: U ZET UW SCHOULDERS ER TOCH OOK WEER ONDER?

Voor de eerste keer willen we het hierbij weer laten en wachten nu uw reacties maar af.

Met J.R.-groeten:

J. BOUWHUIS, Bothastraat 4, Nijmegen.

T.J. KRANENBORG, Langstraat 52 I, Barneveld.

J .H. SPRUYTENBURG, Sandenburgstraat 24, Nijmegen."

Uit deze eerste mededelingen voor 1965 blijkt dat het tweemans-comité inmiddels versterking heeft gekregen in de persoon van de heer J.H. Spruytenburg uit Nijmegen. En wat de aangekondigde contacten betreft met de Engelse zusterorganisatie: deze zijn gelegd en met één van de organisatoren, de heer Harry Gilkes uit Coventry, is uitgebreid gesproken en informatie uitgewisseld. En, om "verwarring" te voorkomen, werd er zoals in de tweede mededelingen voor 1965 staat, het volgende afgesproken: "Ter onderscheiding noemt de Eng. organisatie zich nu JUMBO GB; wij zullen dus de reeds ingeburgerde naam JUMBO-RUN NEDERLAND (NL) handhaven. Al met al kunnen we nu reeds verklappen, dat onze Jumbo-Run 1965 een internationaal tintje gaat krijgen!"

Een mede-organisator van de Engelse run, Jack Gibbs met vrouw Ann, was er:

Engelse deelname dus en, even als het eerste jaar, een aantal zijspanvrienden uit Duitsland, in 1965 negen in getal.

Even terug naar 1964. Het bestuur van de KNMV had in dit jaar zoals eerder in dit artikel aangegeven, laten weten niets in het evenement te zien en op geen enkele wijze verantwoording voor een zijspantoertocht met gehandicapte kinderen te willen dragen. Dit betekende echter niet dat niemand binnen de KNMV-gelederen het evenement geen warm hart toedroeg. Han Harmsze, in deze jaren hoofdredacteur van het blad *Motor*, toch het lijfblad van de KNMV, moest balanceren op een koord tussen verstand en hart. Zijn hart lag duidelijk bij de toertocht voor de kinderen, zijn verstand gaf hem in dat hij in het lijfblad van de KNMV niet te ver kon afwijken van het officiële standpunt van het bestuur van de motorvereniging.

In zijn brief van 1 april 1964 gaf hij aan dat, afgezien van zijn persoonlijke opvattingen, die meer op gevoel dan op deskundigheid gebaseerd waren, hij een loyale houding wilde aannemen ten opzichte van het officiële standpunt van de KNMV. Maar zo schreef hij, als het evenement dan toch doorgaat, wil hij het niet negeren.

Dat deed hij dan ook niet; in nummer 29 van het blad *Motor* (jaargang 1965, pagina 695) schreef Han Harmsze over de Jumbo Run 1965:

“Echt stralend was het weer ook zaterdag niet - zij het véél beter dan verleden jaar, toen de Jumbo Run voor het eerst in ons land plaats vond - maar stralend waren ook nu weer de gezichten van de gehandicapte kinderen van de Nijmeegse St. Maartenskliniek, die dankzij stoere motormannen een onvergetelijke dag hadden.

Niet minder dan 75 zijspanrijders waaronder de Engelsman Jack Gibbs, zelf mede-organisator van de Britse Jumbo Run die inspireerde tot de Nederlandse editie; en negen Duitsers hadden gehoor gegeven aan de oproep van de heren J. Bouwhuis, Th. Kranenborg en Spruytenburg om zich weer beschikbaar te stellen, 30 méér dan verleden jaar. Hoeveel

bekendheid dit evenement reeds heeft demonstreert het voorval, dat een zijspanrijder door een politieman bij een routine-controle werd aangehouden. "U doet toch zeker mee aan de Jumbo Run?" informeerde de agent en toen de motorman van geen Jumbo Run bleek te weten, kreeg hij het adres van de heer Kranenburg om bij dezen dan maar eens te informeren. Wat prompt geschied is!

Van Nijmegen trok de lange stoet naar Huissen voor een stop in een kersenboomgaard. Daarna werd via Heteren, Hemmen en Opheusden naar Kesteren gereden, waar in de kantine van het veilinggebouw koffiepauze was. Bij Ochten werd overgevaren en via Grave ging het naar Cuyk, waar in de speeltuin "De Messemaker" voor de kinderen naast de rit zelf het hoogtepunt was, mede dank zij de medewerking van de plaatselijke motorclub, het fanfarekorps St. Caecilia en enkele bedrijven, die broodjes en consumpties aanboden, terwijl enkele geestelijken zich in de keuken van deze uitspanning verdienstelijk maakten met het bakken van eieren en het doen van de afwas!

Zo hielp alles en iedereen mee om deze dag tot een feest voor de kinderen te doen zijn en gaarne brengen wij hulde aan allen, die dit hielpen mogelijk maken!
H.H."

Voor de rit in 1966 deed hij weer een duit in het redactionele zakje. In de rubriek "Redactionele Motorgedachten" van het blad Motor van 4 februari 1966 (53^e jaargang nr. 5) schreef hij er het volgende over:

Motor

53e JAARGANG
4 FEBRUARI 1966 - No. 5

HET NEDERLANDSE MOTORWEEKBLAD
TEVENS OFFICIEEL ORGAAN DER K.N.M.V.

UITGEVERIJ
NORTIER EN HARMSZE
Pompstationsweg 7, Den Haag
Telefoon 543800* Giro 167897

Abonnementen f16,50 per jaar
f 8,50 per half jaar
f 4,10 per kwartaal

Verscheunt vrijdag

Hoofdredactie:
PIET NORTIER
HAN HARMSZE

Technisch Redacteur:
NICO LANGENKAMP

Algemeen Redacteur:
COEN VERBURG

REDACTIONELE MOTORGEVACHTEN

De Jumbo-Run Nederland rekt op alle zijspanrijders

In september 1961 trok een lange stoet zijspanrijders over Engelse wegen met als passagiers in hun zijspanbak gehandicapte kinderen, die aldus een hele dag mee uit toeren genomen werden. Er werd o.a. een bezoek gebracht aan een dierentuin, waar vooral Jumbo, een baas van een olifant, grote indruk op de kinderen maakte. Het was deze Jumbo, die zijn naam gaf aan een uitstekend evenement, dat nadien elk jaar met groot succes door de Britse zijspanrijders herhaald werd, want ca. 300 van hen bezorgen jaarlijks even zoveel kinderen, die door hun lichamelijke handicap zoveel moeten ontberen van hetgeen voor anderen de gewoonte zaak van de wereld is, de dag van hun leven: als zijspanpassagiers mee uit toeren met van die sterke, vriendelijke motorrijders!

Dit mooie Britse initiatief waalde in 1964 over naar ons land. Ook hier sloeg het in: 53 motorrijders besloten een dag voor de kinderen van de Nijmeegse St. Maartenskliniek op te offeren. Maar... het bleek helemaal geen opoffering, want het grote plezier aan deze rit, dat van de gezichten van de kinderen afstraalde, was voor deze motormannen een bijzonder fijne belevenis en een grote voldoening. Verleden jaar waren er meer rijders, waaronder enkele Duitsers en een Engelsman — de laatste zelf mede-organisator van het Britse evenement — en dus konden meer kinderen de grote pret van zo'n hele dag in een zijspan erop uit mee beleven.

De organisatoren van de Jumbo-Run Nederland, het trio J. Bouwhuis, Th. J. Kränenborg en J. Spruytenburg hebben na deze successen nog weer grotere plannen voor dit jaar. Men wil deze plannen bespreken en de deelnemers aan de vorige Jumbo-Runs is verzocht een kaartje te sturen of al ten contactdag en/of avond in maart of april a.s. zullen bezoeken, waarbij ook een datum moet worden voorgesteld, waarmee dan zoveel mogelijk rekening zal worden gehouden. Van de Engelsen is een uitnodiging gekomen voor ten minste een tiental Nederlandse Jumbo-runners aan hun „Big Day“, die begin september plaats vindt. Besproken zal ook worden de datum voor de Jumbo-Run 1966, die voorlopig op zaterdag 9 juli gepland is, maar die mogelijk iets vroeger zal moeten worden gesteld, waarbij men zich echter geen zorgen behoeft te maken, dat deze zal samen vallen met de dag van de T.T.-races in Assen.

De plannen hebben ook betrekking op uitbreiding van het aantal zijspanrijders, opdat nog meer kinderen van dit sympathieke motorrijders-initiatief zullen kunnen profiteren. Er zullen dit jaar, zoals nu reeds is toegezegd, meer Engelse en Duitse rijders naar onze Jumbo-Run komen, maar men rekent bovendien op een flinke uitbreiding van het aantal Nederlandse zijspanrijders. En daartoe wekken wij gaarne op. De eerste stap is, een briefkaartje te schrijven naar het correspondentie-adres van Jumbo-Run Nederland, Langestraat 52 I, Barneveld. Zonder u definitief te verplichten ontvangt u dan de circulaire, die van de organisatoren uitgaat en die zijn op zichzelf al het lezen waard wegens de sportieve motorfeer, die ervan distaalt. U wilt enthousiast worden en voelen, dat u er ook bij hoort!!

HARMSZE

Inhoud:

- ENGELSE EIGENBOW
500 cc RACER
- HET RACESEIZOEN VAN
EEN BEGINNEND
INTERNATIONAAL
- K.N.M.V.
VERKEERSCOMPETITIE
- DERDE WIEL UITKOMST
BIJ BAGAGEPROBLEEMEN
- KRUKASCONSTRUCTIES
VAN ENGELSE TWINS
- MAMMUT, EEN NIEUWE
DUITSE „BUFFEL“
- OFF. MEDEDELINGEN
K.N.M.V.

en verder
tal van interessante berichten
op motorgebied

Na het succes van de eerste 2 runs, en misschien ook wel naar aanleiding van het stukje van hoofdredacteur Han Harmsze, hebben zich veel nieuwe rijders aangemeld. Zo veel zelfs dat er met een tweede kliniek contact kon worden opgenomen om ook de kinderen uit dit Revalidatiecentrum voor kinderen Johanna Stichting een dagje mee uit te nemen. Aldus het organisatiecomité in de tweede mededelingen voor 1966.

Dit comité zit weer boordevol nieuwe plannen en wil dit graag met de rijders bespreken; het fenomeen "contactdag" ziet het daglicht. Op zaterdag 2 april 1966 wordt deze eerste "algemene vergadering" belegd te Wageningen om nieuwe plannen te bespreken en gezellig met elkaar terug te blikken. Jaren nadien zou deze contactdag nog elk voorjaar gehouden worden.

Wordt de tocht in 1966 nog verreden in juli, in 1967 verschuift men naar juni. Rekening gehouden moet immers worden met de vakantieperiode en ook wil men rekening houden met de T.T. in Assen, waar elk jaar veel rijders naar toe gaan.

Het organiserende trio wordt een quartet want de heer G. den Dekker uit Nijmegen gaat deel uitmaken van het comité. Dit is echter maar van korte duur; begin 1968 komt de heer K.H. Berends uit Arnhem in zijn plaats de bestuursgelederen versterken.

Het rijdend materieel uit die dagen had nog niet de kwaliteit zoals heden ten dage, getuige de eerste mededelingen voor de rit in 1968. Daarin wordt nog even iets verteld over de rit van vorig jaar:

“Onze eigen rit bezorgde ditmaal de groep Nijmegen nogal wat hoofdbreken. 4 zijspannen werden nl. op de heenreis al door pech achtervolgd en zoveel reserve-rijders waren er niet! Wel waren er een paar nieuwsgierige “Gespannfahrer” van over de streep naar die Hollandse Jumbo Rally komen kijken en het werd ze spoedig duidelijk, dat ze, om het zo eens te zeggen, de klos waren. Als de nood aan de man komt, weet je wat je aan zijspanrijders hebt! Niet meieren, maar meerijden!”

Of deze 4 “Gespannfahrer” het thuis verteld hebben is niet bekend; wel bekend is dat 1967 ook het jaar was dat Kurt Schirakowski uit Kassel (Duitsland) met de Duitse Jumbo Run begon en kinderen meenam uit een kliniek in Lichtenau.

Naar de Jumbo-Run van 1969. Deelnemer Ed Pols schreef in het blad Motor (56^e jaargang, pagina's 877 en 878) over de rit in 1969:

“Waarschijnlijk alleen de superlatieven van een Piet Nortier zouden in staat zijn te beschrijven, welk een geweldig fijn motor-evenement de Jumbo-Run elke keer weer is. Dat blijkt o.a. wel uit de ieder jaar (in Nederland nu voor de zesde keer) toenemende belangstelling onder de toch niet dik gezaaide zijspanrijders; de op 14 juni j.l. gehouden Run telde maar liefst zo'n 175 zijspankombinaties uit vijf landen: Nederland, Duitsland (ca. 20) | Engeland (2), Frankrijk (1) en Italië (1)., De rijders voelen het dan ook vrijwel als een sensatie, die juist zo aansprekelijke combinatie van - op het eerste gezicht ver uit elkaar liggend - puur goed doen en uitgesproken motorgenot: een haast plechtig voortrollende en sonoor brommende bijna vijf kilometer lange onafgebroken optocht van zijspankombinaties, en zonder uitzondering in elke bak de verheugde snoet van een gehandicapt kind.

En dat het waarachtig niet alleen de rijders "wat doet", maar dat ook die in hun dagelijkse doen zo gebonden en beperkte kinderen het eveneens zo voelen, blijkt telkens weer uit het onverdeeld enthousiasme en het werkelijk een jaar lang uitkijken naar "hun" rit. Het voor hen zo bijzondere hiervan is, afgezien natuurlijk van het exceptionele van het rijden in een zijspan, het persoonlijk contact. Want elke rijder "heeft een kind". In vergelijking daarmee is een tocht met drie of vier kinderen in een automobiel met maar één chauffeur alleen maar een comfortabele manier van transport, verder niks.

De leiding van de betrokken klinieken (inmiddels al vier: de St. Maartenskliniek uit Nijmegen en de Johannastichting uit Arnhem als grootste, aangevuld met de Hendrik Willem Landstichting uit Arnhem en de Mgr. Terwindtstichting uit de Wylerberg te Nijmegen) laat de rijders bewust geheel vrij ten aanzien van de behandeling van de kinderen.

Juist die onbevangen benadering is voor deze kinderen, die in de inrichtingen noodgedwongen steeds min of meer speciaal behandeld en begeleid worden, een ervaring van de bovenste plank.

En wonderbaarlijk is de eendrachtige stemming zo'n dag onder alle betrokkenen (ver over de 500 personen: kinderen, rijders, duopassagiers, begeleidend medisch personeel, ordonnansen, technisch personeel, enz.). Eén van de hoofdredenen trouwens waardoor de Run-NL in het buitenland zo'n goede faam heeft.

Het programma dit jaar klonk als een klok en was beslist het beste tot nu toe. Alle hulde aan de organisatoren, de heren K. H. Berends, J. Bouwhuis, Th. J. Kranenburg en J.

Spruytenburg, die dit op een werkelijk unieke manier steeds weer voor elkaar weten te stomen, geheel op basis van motorrijders-onderelkaar, zonder enige plechtstatigheid of officieel gedoe. Alles loopt vanzelf, zo schijnt het althans; niks geen toestanden zoals zenuwachtig verordonneren, geen "officials" in pakkie-mooi en zo, het gaat allemaal echt lekker.

En hier moeten we toch echt even de Motorclub "Keizer Karel" noemen, uit wier gelederen telkenkeer de route-rijders; de ordonnansen en een aantal van de organisatoren komen. En die allemaal, omdat ze zelf praktiserend motorrijder zijn, zo precies aanvoelen hoe je zoiets moet spelen.

Chronologisch verteld verliep de dag als volgt. Begnadigd - op een oortje na de hele dag - door eerste klas motorfietsweer vertrok de groep Nijmegen al vroeg, vanwege het uitgebreide programma en de tamelijk grote afstanden, om 9.00 uur en voegde zich om 9.30 uur bij de groep Arnhem.

Na een wonderschone rit door het ongerepte landschap van het natuurpark De Hoge Veluwe en verder langs prima binnenwegen van de "gewone" Veluwe, arriveerde de groep precies op tijd, 10.45uur, in de uitspanning Het Pannekoekhuis in Lunteren. De kinderen en rijders verpoosden zich bij muziek van het zowat vaste Jumbo-Run-bandje van de heer Schreurs Jr, kregen een konsumptie, aten wat en om 12.30 uur werd de reis voortgezet.

Weer via door hoog geboomte belommerde stille binnenwegen (laat de route in die kontreien, een steenworp van Barneveld vandaan, maar aan dhr. Kranenburg over!), bereikten we Harderwijk, dat al druk vakantie vierde. Ononderbroken door het stadje ronkend - alle zijwegen en drukke kruispunten zijn overal keurig op tijd afgezet, verkeerslichten tellen niet – arriveerden we in het Dolphinarium, feestelijk begroet door het omvangrijke tamboer- en pijperkorps "Juliana" uit Amersfoort, gestoken in kleurig tenue (en dat in die hitte!). Dat "arriveren in" bijna letterlijk: het in Harderwijk eveneens nijpende parkeerprobleem was voor onze Run opgelost door de onder de tribunes vrije buitenruimte, tussen de betonnen kolommen, voor het opstellen van de stoomfietsen ter beschikking te stellen. Daarmee was ook het probleem van het transport voor de kinderen, van de zijspannen naar hun zitplaatsen op de tribunes, tot minimale proporties teruggebracht, doordat we door de achteringen binnen konden.

De show van zeeleeuwen en dolfijnen stal ieders hart en wie zich meer vermaakten, de kinderen of de rijders, viel niet uit te maken. 't Is enorm wat die dieren presteren en hoe ze het voor elkaar gekregen hebben ze het te laten presteren!

Om – natuurlijk weer prompt volgens schema – 4.00 uur start voor de terugrit, nadat ieder kind voor dit langste gedeelte rijden van de dag nog een flesje prik voor onderweg toegestopt kreeg. Ook de terugroute voerde over de Veluwe, over heerlijk rustige wegen; als je kennelijk "de weg weet" kan dat blijkbaar nog steeds.

Om 5.30 uur bromde de groep Arnhem de poorten binnen, de groep Nijmegen stoomde nog even verder. Die hadden het "geluk", dat voor hen ook deze Run weer compleet werd: een onweersbui op de weg Arnhem-Nijmegen dwong tot een noodstop voor regenkleding. "Jammer" genoeg heeft Arnhem het deze keer niet mee mogen maken om ook de obligate Run-NL-regen te voelen; regen is voor onze Run traditie.

De koffie en de prik aan het eind, aangeboden door de klinieken, kwam van pas en vermoeid maar zielsvoldaan zwermden de zijspanrijders naar alle windstreken weer uit, op weg naar het soms verre honk.

Wat worden er de eerste paar minuten dan een snelheidsovertredingen begaan! Eindelijk weer de kans om effe echt te schroeven na een dag van geforceerd langzaam rijden! En als we elkaar onderweg ergens nog even zagen, luidde de vaste kreet prompt: "Tot volgend jaar!!"

Ed.C.O. Pols"

Twee plaatjes van de run uit 1969:

Dankzij al het enthousiasme rolde het balletje verder en in 1971 volgde België met de “inrichters” Willy Lenoir, Andre Temmerman en Robert Schouteet.

De Jumbo-Run familie breidde zich elk jaar maar uit. In hoogtijaren was er sprake van 220 deelnemers en volgens de begeleidende politie was dit ook wel het maximum. Het is niet bij deze jaarlijkse Jumbo-Run gebleven. Wie wil, kan bijna elk weekend een ritje rijden. Prima natuurlijk, hoe meer, hoe beter! En waar? Zie de Jumbo-Run kalender op deze website.

Het idee is niet beperkt gebleven tot motoren met zijspan; ook worden kinderen meegenomen voor een ritje in vrachtauto's of terreinwagens. Uiteraard is er maar één echte Nederlandse Jumbo Run.

Nog wel aardig om te vermelden dat de Jumbo-Run in 1982 de Promotorprijs in de wacht sleepte. In een dagbericht van 24 februari 1982 van de Tweewieler Rai viel het volgende te lezen:

“De Pro-Motor-Prijs wordt jaarlijks toegekend aan personen of groepen die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor de motorfiets, de motorsport of de belangen van de motorrijder. De jury overwoog bij de toekenning van de prijs voor 1982 aan de medewerkers van de Stichting Jumbo-Run Nederland, dat zij jaarlijks door hun initiatief een minder bevoorrechte groep medemensen in de motorrijdersfamilie betrekken en dus in het genoeg van motorrijden laten meedelen; dat zij door de verwezenlijking van dit evenement een voorbeeld zijn voor iedereen en dat zij door hun activiteiten het imago van de motorrijder in het algemeen positief beïnvloeden.”

Hieronder een foto van de Jumbo-Runners die namens de gehele familie de prijs in Amsterdam opgehaald hebben:

Onderstaand een overzicht van de plaatsen en/of locaties die sinds de eerste Jumbo Run zijn bezocht:

1964	Huissen – Kersen eten	Kesteren – Veiling	Cuyk – de Messemaker
1965	Huissen – kersen eten	Kesteren – Veiling	Cuyk – de Messemaker
1966	Cuyk – de Messemaker	Kesteren – Veiling	Huissen – Kersen eten
1967	Wanroy – “De Bergen “	Katwijk – Chicopee	
1968	Elzendorp – Limbra	Katwijk – Chicopee	
1969	Lunteren – Pannenkoekhuis	Harderwijk – Dolfinarium	
1970	Leusden – A.Jansen	Rhemen – Ouwehands dierenpark	
1971	Wanroy – “De Bergen	Zeeland – Camping De Heische Tip	
1972	Deelen – Vliegbasis	Scherpenzeel – Camping De Lucht	
1973	Doetichem – Veemarkthal	Heksenplas – motorcross (B.R.D.)	
1974	Terwolde – De Scherpenhof	Apeldoorn – Berg en Bos	
1975	Teuge – Vliegveld	Barneveld – Sporthal	
1976	Oss – Brandweer	Volkel – Vliegbasis	
1977	Uddel – Ruitercentrum	Wageningen – Sporthal	
1978	Den Bosch – De Vliert	Uden – Markthal	
1979	Scherpenzeel – Sporthal De Heijhorst	Rhemen – Ouwehands dierenpark	
1980	Veghel – Sporthal De Beemd	Uden – Atletiek Stadion	
1981	Amersfoort – Bernhard Kazerne	Barneveld – Markthal	
1982	Wanroy – De Bergen	Cuijk- Sporthal De Kwel	
1983	Doetinchem – Markthal	Varsseveld – Cross	
1984	Oss – Brandweer	Gemert – Sporthal	
1985	Twello – Veilinghal	Uddel – Ruitercentrum	
1986	Kesteren – Veilinghal	Bemmel – Veilinghal	
1987	Deelen – Vliegbasis	Renswoude – Sporthal De Hokhorst	
1988	Cuijk – Sporthal De Kwel	Ravenstein – B.M.W. centrum	
1989	Vaassen – Dorpscentrum De Wieken	Teuge – Vliegveld	
1990	De Maaslanden	Druten – De Tweestroom	
1991	Wageningen – Sporthal De Bongerd	Rhemen – Ouwenhands dierenpark	
1992	Kleve (D) – Sporthal	Malden – Zweefvliegveld	
1993	Uddel – Ruitercentrum	Renswoude – Sporthal De Hokhorst	
1994	Wanroy – De Bergen	Mill – De Kuilen motorcross	
1995	Vaassen – Dorpscentrum De Wieken	Kootwijkerbroek – Manege Voorwaarts	
1996	Doetichem – Veemarkthal	Steenderen – Sportpark	
1997	De Peel – Groep Geleide Wapens	Gennepe – St. Augustinus	
1998	Zijtaart	Centrum van Zijtaart	
1999	Berghem	Sportcomplex De Koppelsteeg	
2000	Kalkar (D)	Kernwasser Wunder Land	
2001	Lieren	Veluwsche Stoomtrein Maatschappij	
2002	Groesbeek	De Treffers Kegro Deuren	
2003	Drunen	Het Land van Ooit	
2004	Ambt Delden	Ricas (Risico Advisering en Veiligheids Opleidingen)	
2005	Elst (Over-Betuwe)	Sporthal De Helster	
2006	Berghem	Sportcomplex De Koppelsteeg	
2007	Milsbeek	MC Bulldog	
2008	Zetten	HPC Zetten (Lionsclub Midden Betuwe)	
2009	ZOOPARC	Overloon	
2010	Dolfinarium	Harderwijk	
2011	Koningin Juliana Toren	Apeldoorn	

2012 Hemelrijk
2013 Berghem

Volkel
Sportcomplex De Koppelsteeg